

Psychological Studies

Faculty of Education and Psychology, Al-Zahra University
 Vol. 2, No. 1 & 2, Spring & Summer 2006
 pp. 107 - 124

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۴/۱۸

تاریخ بررسی مقاله: ۱۳۸۴/۱۲/۱۴

مطالعات روان‌شناختی

دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا
 دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲، بهار و تابستان ۱۳۸۵
 صص. ۱۰۷ - ۱۲۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۱۲/۸

Effects of Neuropsychological Treatment on the Reading Efficiency of Iranian Students with Developmental Dyslexia of Linguistic Type

Fereshté BāEzzat, Ph.D.

Department of Psychology, Beheshti University

F-baezzat12@sbu.ac.ir

ShokoohSādāt BaniJamāli, Ph.D.

Department of Psychology, Al-Zahra University

اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی

دکتر فرشته باعزت

استادیار دانشکده‌ی روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی

astadiyar.daneshkadeh@sbu.ac.ir

دکتر شکوه السادات بنی جمالی

استادیار دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا

?/ Author Partner Email /?

Dāvood Mo'azzemi, Ph.D.

Neuropsychologist

?/ Author Partner Email /?

دکتر داود معظمی

نوروسايكولوژيست

Abstract

The research at hand investigates the effects of neuropsychological treatment on reading efficiency of students suffering from developmental dyslexia (L-type). Eighty two students suspected of dyslexia were elected from community of students the third, forth, and fifth grade elementary school through cluster sampling. Diagnostic tests (including Wechsler's intelligence scale for children reading disorder, ADHD, and conduct disorder tests) were administered based on which thirty students were purposefully selected. The evaluated sample was then randomly divided into two categories based on Bakker's classification, each consisting of fifteen students (the L-type experimental and control groups). Pre-tests were then administered after which the L-type experimental group received neuropsychological treatments (HSS) through 20 sessions. Control group, however, did not receive any treatment. Subsequent to the mentioned procedures, post-tests were administered (immediately) while follow up tests were administered (after a period of four months). Data was analyzed through Mixed ANOVA, variance analysis of repeated measure and Dependant T-Tests. Research findings indicate that neuropsychological interventions based on Bakker's balance model of reading, increases reading accuracy and comprehension of students suffering from developmental dyslexia of the L-type. Follow up tests indicated the permanence of the effects of neuropsychological interventions after duration of four months.

It is recommended that learning disability educators, physician, and psychologists administer Bakker's neuropsychological treatment methods for the improvement of the reading efficiency in students suffering from developmental dyslexia.

چکیده

در پژوهش حاضر، اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی (L) با روش تجربی مورد بررسی قرار گرفت. به نظرور انجام این پژوهش، ۸۲ نفر از دانش آموزان مشکوک به نارساخوانی، از میان جامعه دانش آموزان مقطع اینتلای شهر تهران از یايه های سوم، چهارم و پنجم، به شیوه‌ی نمونه‌گیری تصادفی چند محله‌ای، انتخاب و سپس از میان آنها تعداد ۳۰ دانش آموز پس از اجرای آزمون‌های تشخیصی (از جمله آزمون هوشی و سلسله کودکان، آزمون اختلال خواندن، آزمون ADHD و آزمون اختلال سلوک) به صورت هفتمند برگزیده شدند. سپس، آزمونهای نارساخوان بر مبنای مقیاس طبقه‌بندی باکر، در دو گروه آزمایشی و گواه نوع L (تعداد هر گروه ۱۵ نفر) به معرفت تصادفی جایگزین شدند. پس از اجرای پیش آزمون در هر دو گروه، گروه آزمایشی به مدت ۲۰ جلسه، تحت درمان شوهای نوروسايكولوژی (HSS) قرار گرفت. اما در مورد گروه گواه، هیچ‌گونه روش درمانی اعمال نشد. پس از آن، در هر دو گروه آزمایشی و گواه، پس آزمون (لاقاصله پس از اتمام درمان) و آزمون پی‌گیری (پس از گذشت ۴ سال) به اجرا درآمد. سپس داده‌های به مدت آمده با روش آماری تحلیل واریانس آمیخته، تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر و آزمون آماری t وابسته، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهشی حاکی از آن بود که اولاً مداخله‌های نوروسايكولوژی بر مبنای مدل تعادل خواندن باکر سبب افزایش میزان دقت و درک خواندن دانش آموزان مبتلا به نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی گردید. ثانیاً، کاربرد این شوهای درمانی موجب پایداری اثرات درمان (پس از گذشت ۴ سال) در این گروه از کوکان شد. بر مبنای نتایج این پژوهش، می‌توان به مریان اختلالهای یادگیری، روان‌شناسان، و روان‌پزشکان پیشنهاد نمود که با استفاده از این روش‌ها در جهت بهبود عملکرد خواندن دانش آموزان نارساخوان بکوشند.

Keywords: Neuropsychological Treatment Procedures; Reading Efficiency; Developmental Dyslexia;

کلیدواژه‌ها: شوهای درمانی نوروسايكولوژی؛ کارآمدی خواندن؛ نارساخوانی تحولی؛

مقدمه

نارساخوانی تحولی^۱، نوعی اختلال خاص خواندن است که کودکان مبتلا، علی‌رغم داشتن هوش‌بر طبیعی و آموزش مناسب و فقدان نارسایی حسی آشکار در زمینه‌ی خواندن، دچار مشکل هستند (فارمر و کلین،^۲ ۱۹۹۵؛ به نقل از فکوتی و همکاران،^۳ ۲۰۰۴).

بر مبنای مدل تعادل خواندن^۴ باکر^۵ (۲۰۰۲؛ ۱۹۹۰) نارساخوانی تحولی ناشی از وجود نارسایی در نیم‌کره‌ی مغزی چپ یا نیم‌کره‌ی مغزی راست می‌باشد. این مدل بر مبنای دیدگاه نوروسايكولوژی ایجاد شده است که به تبیین انواع نارساخوانی و تحول خواندن می‌پردازد. طبق این مدل، خواندن عمدتاً در مراحل مقدماتی توسط نیم‌کره‌ی راست و در مراحل پیشرفته توسط نیم‌کره‌ی چپ صورت می‌گیرد. با توجه به تخصص نیم‌کره‌ی راست در تفکر فضایی، این نیم‌کره در ابتدا وظیفه‌ی استخراج جنبه‌های دیداری فضایی کلمه‌ی نوشته شده را به عهده دارد. در ابتدای خواندن، مفرز باید کلمه‌ی نوشته شده را از نظر شکل فضایی آن تجزیه و تحلیل کند و سپس این شکل فضایی با صدا و معنای آن درک شود.

به مرور زمان با کسب مهارت در خواندن و خودکار شدن خواندن، از اهمیت مرحله‌ی اول کاسته می‌شود و مرحله‌ی معنایی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و در مراحل پیشرفته، خواننده بیشتر از نیم‌کره‌ی چپ خود استفاده می‌کند. اهمیت این انتقال از نیم‌کره‌ی راست به نیم‌کره‌ی چپ مغز در تحقیقات متعدد که توسط باکر و همکارانش صورت گرفته، نشان داده شده و مورد تأیید قرار گرفته است (درایر، بیل، و لمبرت،^۶ ۱۹۹۹). بنابراین، تحول خواندن متضمن انتقال از نیم‌کره‌ی راست به نیم‌کره‌ی چپ مغز می‌باشد. در حالی‌که در برخی از کودکان این انتقال صورت نمی‌گیرد و به نظر می‌رسد که عدم انجام این انتقال بیشتر مربوط به خودکار نشدن خواندن باشد. احتمالاً در اینجا اختلال ساختاری یا کشی در یکی از دو نیم‌کره‌ی چپ یا راست مغز وجود دارد. در این شرایط، کودک نارساخوان هر بار سعی می‌کند رابطه‌ی بین شکل حروف نوشته شده و صدا و مفهوم آن را پیدا کند و از آنجایی که این ارتباط خودکار نشده است، خواندن، کند و به صورت منقطع انجام می‌شود. کودک دچار خطاهای چند پارگی (از قبیل کند خواندن، ایجاد وقه و درنگ روی کلمات و

1. Developmental Dyslexia

2. Farmer, & Klein

3. Facoetti, A., Lorusso, M. L., Paganoni, P., Cattaneo, C., Galli, R., & Mascetti, G. G.

4. Balance Model of Reading

5. Bakker, D. J.

6. Dryer, R., Beale, I. L., & Lambert, A. J.

اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی ۱۰۹

تکرار آن و ...) می‌شود که سرعت و سیالی خواندن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. باکر این نوع اختلال خواندن را نوع P (ادراکی^۱) نامیده است (رابرتسون و باکر^۲. ۲۰۰۲). نوع دیگر اختلال وقتی است که انتقال به نیمکرهٔ چپ زودتر از موعد انجام شده است و یا اصولاً از ابتدا در خواندن کلمات، نیمکرهٔ چپ، نقش اساسی بازی کرده است. در نتیجه‌ی این نوع اختلال، روال طبیعی بازناسانی شکل کلمه و سپس تبدیل آن به صوت و معنی طی نمی‌شود. در نتیجه کودکان نارساخوان دچار خطاهای اساسی^۳ (از قبیل خطاهای مربوط به حذف‌ها^۴، وارونه خوانی^۵ و جایه‌جایی^۶ حروف و هجاهای در یک کلمه) می‌شوند. باکر این نوع اختلال خواندن را نوع L (زبان‌شناختی^۷) می‌نامد (همان).

باکر بر مبنای دیدگاه نوروسايكولوژی، به طبقه‌بندی و درمان کودکان نارساخوان نوع P/L پرداخته است. به اعتقاد باکر، مغز این قابلیت را دارد که از طریق تحریکات حاصله از مداخله‌های روان‌شناختی تعییر یابد. یعنی برطبق مدل تعادل باکر با تحریک نیمکرهٔ چپ مغز می‌توان به درمان کودکان نارساخوان نوع P پرداخت و با تحریک نیمکرهٔ راست مغز به درمان کودکان نارساخوان نوع L پرداخت. زیرا کودکان نارساخوان نوع P دچار نارسایی در نیمکرهٔ چپ و کودکان نارساخوان نوع L دارای نارسایی در نیمکرهٔ راست می‌باشند. بنابراین، برای درمان کودکان نارساخوان نوع P/L، تحریک یکی از دو نیمکرهٔ راست یا چپ مغز مناسب است (همان).

در تحقیقات فزاینده‌ای، اثربخشی شیوه‌های نوروسايكولوژی در درمان انواع کودکان نارساخوان برطبق مدل تعادل باکر نشان داده شده است. تعدادی از محققان، از جمله باکر، بوما، و گاردنین^۸ (۱۹۹۰)، باکر و لیکت^۹ (۱۹۸۶)، باکر، موئنند، و گکوب-هووف-کنس^{۱۰} (۱۹۸۱)، باکر و وینکه^{۱۱} (۱۹۸۵)، گریس^{۱۲} (۱۹۹۰: ۱۹۸۸)، کپرز^{۱۳} (۱۹۹۴)، کپرز (۱۹۹۵)، کپرز و همبرگر^{۱۴} (۱۹۹۵)، راسو^{۱۵} (۱۹۹۳)، فان استرین و همکاران^{۱۶} (۱۹۹۰)، رابرتسون (۲۰۰۰a)، رابرتسون و باکر (۲۰۰۲)، باکر (۲۰۰۶)، گلدستین و آبرزات^{۱۷} (۲۰۰۱)، و درایر، بیل، و لمبرت (۱۹۹۹) در تحقیقات

1. Perceptual

2. Robertson, J., & Bakker, D. J.

3. Substantive Error

4. Omissions

5. Reversals

6. Substitutions

7. Linguistic

8. Bakker, D. J., Bouma, A., & Gardien, C. J.

9. Bakker, D. J., & Licht, R.

10. Bakker, D. J., Moerland, R., & Goekoop-Hoefkens, M.

11. Bakker, D. J., & Vinke, J.

12. Grace, G. M.

13. Kappers, E. J.

14. Kappers, E. J., & Hamburger, H. L.

15. Russo, A. E.

16. Van Strien, J. W., Bakker, D. J., Bouma, A., & Koops, W.

17. Goldstein, B. H., & Obrzut, J. E.

۱۱۰ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

خود، اثربخشی شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی را در کارآمدی خواندن دانش‌آموزان نارساخوان نوع P/L نشان داده‌اند. یعنی این محققان با تحریک یکی از دو نیم‌کره‌ی چپ و راست مغز، با توجه به نوع اختلال خواندن، موفق به درمان کودکان نارساخوان شده‌اند. همچنین سایر تحقیقات آزمایشی و بالینی در مورد کودکان نارساخوان با زبان‌های مختلف، از جمله انگلیسی (رابرتسون، ۲۰۰۰a؛ بادین^۱، ۱۹۹۶؛ کپرز و دکر^۲، ۱۹۹۵؛ گلدستین و آبرزات، ۲۰۰۱)، ایتالیایی (فکوتی و همکاران، ۲۰۰۴)، فنلاندی (نوون و همکاران، ۱۹۹۲)، و هلندی (کپرز، ۱۹۹۷؛ باکر، بوما، و گاردن، ۱۹۹۰) صورت گرفته است. این محققان با تحریک یکی از دو نیم‌کره‌ی چپ و راست مغز به درمان کودکان نارساخوان نوع P/L، با درنظر گرفتن زبان مادری آنها پرداخته‌اند (به نقل از رابرتسون و باکر، ۲۰۰۲).

به طور کلی، نتایج تحقیقات گوناگون در بسیاری از کشورهای غربی (از جمله انگلیس، امریکا، ایتالیا و هلند...)، اثربخشی شیوه‌های نوروسايكولوژی را در درمان دانش‌آموزان نارساخوان نوع P/L (با درنظر گرفتن زبان مادری آنها)، مطابق مدل تعادل خواندن باکر نشان داده‌اند. اما بررسی‌های انجام شده در کشورهای آسیایی، حاکی از آن است که تاکنون هیچ‌گونه پژوهشی در زمینه‌ی بررسی اثربخشی شیوه‌های نوروسايكولوژی در درمان انواع کودکان نارساخوان براساس مدل تعادل خواندن باکر صورت نگرفته است. بنابراین، در راستای اهداف فوق، پژوهش حاضر درصد اثربخشی درمانی نوروسايكولوژی باکر را در کارآمدی خواندن دانش‌آموزان ایرانی نارساخوان فارسی زبان را، (صرفاً نوع L) مورد بررسی قرار دهد. لذا، مسئله‌ی اصلی این پژوهش پاسخ به این سؤال کلی است که آیا کاربرد شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی بر کارآمدی خواندن دانش‌آموزان نارساخوان ایرانی (نوع L) مؤثر است؟

باتوجه به مسئله‌ی اصلی پژوهش و درنظر گرفتن تحقیقات انجام شده در قلمرو موضوع مورد بررسی، فرضیه‌های زیرتذوین گردید:

۱- شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی، میزان کارآمدی خواندن دانش‌آموزان مبتلا به نارساخوانی نوع L را افزایش می‌دهد.

الف- شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی، میزان دقت خواندن دانش‌آموزان نارساخوان نوع L را افزایش می‌دهد.

ب- شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی، میزان درک خواندن دانش‌آموزان نارساخوان نوع L را افزایش می‌دهد.

1. Bodien, P.
2. Kappers, E. J., & Dekker, M.
3. Neuvonen, M., Rekio-Viinikainen, N., Ahonen, T., & Lytyinen, H.

اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانشآموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی ۱۱۱

ج- اثرات شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی در دانشآموزان نارساخوان نوع L پس از گذشت ۴ ماه از درمان پایدار می‌ماند.

روش

جامعه‌ی آماری و ویژگی‌های آن

جامعه‌ی مورد مطالعه‌ی این پژوهش را، دانشآموزان نارساخوان ۹-۱۱ ساله‌ی شهر تهران در پایه‌های سوم، چهارم و پنجم ابتدایی، تشکیل داده‌اند.

روش نمونه‌گیری و حجم نمونه

در این پژوهش، برای نمونه‌گیری و انتخاب آزمودنی‌ها از روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای استفاده شده است. این روش نمونه‌گیری به شرح ذیل صورت گرفت: ابتدا از مناطق نوزده‌گانه‌ی آموزشی مناطق سه، شش و شانزده انتخاب وسیس از هر منطقه، یک مدرسه‌ی پسرانه و یک مدرسه‌ی دخترانه و از هر مدرسه به ترتیب سه کلاس، از پایه‌های سوم، چهارم و پنجم به صورت تصادفی برگزیده شدند. سپس از میان کلاس‌های مذکور با توجه به نظر معلمان و علائم نارساخوانی، ۸۲ دانشآموز مشکوک به نارساخوانی انتخاب شدند. پس از اجرای آزمونهای تشخیصی (آزمون هوشی وکسلر کودکان، آزمون اختلال خواندن، آزمون ADHD و آزمون اختلال سلوک) تعداد ۳۰ آزمودنی نارساخوان نوع L، به منظور انجام آزمایش انتخاب و به طور تصادفی در ۲ گروه (یعنی ۱ گروه آزمایشی و ۱ گروه گواه، تعداد هر گروه ۱۵ نفر) جایگزین شدند.

ابزار پژوهش

۱- آزمون وکسلر کودکان^۱

به منظور اندازه‌گیری بهره‌ی هوشی دانشآموزان نارساخوان از مقیاس تجدیدنظر شده‌ی هوشی وکسلر برای کودکان (شهیم، ۱۳۷۳) استفاده شد. لازم به ذکر است این آزمون در دانشگاه شیراز توسط شهیم (۱۳۷۳) هنجاریابی شده است.

1. Wechsler's Intelligence Scale for Children Reading Disorder (WISC-R)

۱۱۲ مطالعات (وانشناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

۲- آزمون اختلال خواندن

برای اندازه‌گیری سطح توانایی خواندن و تشخیص دانش‌آموزان نارساخوان از آزمون اختلال خواندن که توسط نصفت و همکاران ساخته و هنجاریابی شده است، سود جستیم. بر مبنای این آزمون، سه خصوصیت عمده‌ی بالینی یعنی اشتباهاخ خواندن (از قبیل حذف، افزودن، جابه‌جایی، جایگزینی و وارونه‌خوانی)، سرعت خواندن و درک مطلب دانش‌آموزان نارساخوان مورد سنجش قرار گرفت. بر مبنای این آزمون، به ازای هر نوع خطأ یک نمره به آزمودنی تعلق گرفته و مجموع نمرات وی در خطاهای به عنوان خطای کلی آزمودنی در نظر گرفته می‌شود. به ازای هر پاسخ صحیح به سوالهای درک مطلب نیز یک نمره به آزمودنی تعلق گرفت. بنابراین دامنه‌ی نمرات در درک مطلب از ۰ تا ۶ می‌باشد. در نهایت، میزان مدتی که آزمودنی از شروع تا پایان متن خواندن (برحسب ثانیه) صرف می‌کند، شاخص سرعت خواندن محسوب می‌گردد (نصفت و نظری، ۱۳۸۲).

۳- آزمون ADHD^۱ و آزمون اختلال سلوک اقتباس شده از پرسشنامه‌ی علائم مرضی کودکان (CSI-4)^۲ بر اساس DSM-IV^۳

این آزمون در پژوهش حاضر به منظور تشخیص افتراقی دانش‌آموزان نارساخوان از دانش‌آموزان مبتلا به ADHD و اختلال سلوک به کاررفته است. روایی و اعتبار این پرسشنامه توسط توکلی‌زاده (۱۳۷۵) در ایران محاسبه شده است، و در دو مرحله برروی دانش‌آموزان دبستانی شهر گناباد (۴۰۰ نفر با ۲۰۲ نفر پسر و ۱۲۸ دختر) اجرا شده است که در آن از فرم‌های والد و معلم پرسشنامه‌ی CSI-4 به عنوان ابزار غربالگری استفاده شد. ضریب اعتبار فرم‌های والدین و معلمان (پرسشنامه‌ی ADHD و اختلال سلوک) از طریق آزمون مجدد به ترتیب ۹۰ درصد و ۹۳ درصد برآورد شده است (توکلی‌زاده، ۱۳۷۵).

۴- جعبه‌ی آموزشی لامسه‌ای

در پژوهش حاضر به منظور تحریک خاص نیمکره‌ی راست مغز آزمودنیهای نارساخوان نوع L از طریق کانال لامسه‌ای از جعبه‌ی آموزشی لامسه‌ای استفاده شده است.

1. Attention Deficit Hyperactivity
2. Children Symptom Inventory-4 (CSI-4)
3. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder

۱۱۳ اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی

۵- برنامه‌ی نرم‌افزاری **HEMSTIM**

برنامه‌ی نرم‌افزاری HEMSTIM در پژوهش حاضر به منظور تحریک خاص نیم‌کره‌ی راست مغز آزمودنی‌های نارساخوان نوع L، از طریق کanal دیداری به کار رفته است. چهارچوب برنامه‌ی نظری HEMSTIM بر اساس مدل تعادل خواندن باکر شکل گرفته است.

ع- فرم تاریخچه‌ی موردی^۱ (مصاحبه با مادر)

این پرسشنامه به منظور اطلاع از تاریخچه‌ی فردی و خانوادگی دانش‌آموزان نارساخوان (از جمله فقدان آسیب شنیداری و دیداری و...) به کار رفته است.

روش اجرا

به منظور انجام این پژوهش، ابتدا تعداد ۸۲ نفر از دانش آموزان مشکوک به نارساخوانی در مقطع ابتدایی از پایه‌های سوم، چهارم و پنجم، به شیوه‌ی نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای انتخاب وسپس از میان آنها تعداد ۳۰ دانش آموز پس از جرای آزمونهای تشخیصی (ازجمله آزمون هوشی وکسلر کودکان، آزمون اختلال خواندن، آزمون ADHD و آزمون اختلال سلوک) به صورت هدفمند برگزیده شدند. سپس، آزمودنی‌های نارساخوان بر مبنای مقیاس طبقه‌بندی باکر، در دو گروه آزمایشی و گواه نوع L (تعداد هر گروه ۱۵ نفر) به طور تصادفی جایگزین شدند، که طی درمان گروه آزمایشی به ۱۳ نفر تقلیل یافت یعنی در عمل با تعداد ۲ نفر ریزش مواجه بودیم. پس از اجرای پیش‌آزمون در هردو گروه، گروه آزمایشی (نوع L) به مدت ۲۰ جلسه (هر هفته ۳ جلسه، هر جلسه به مدت ۴۵ دقیقه) تحت درمان شیوه‌های نوروسايكولوژی (HSS) قرار گرفت. گروه گواه (نوع L) تحت هیچ‌گونه درمانی قرار نگرفت. افزون بر آن، پس از پایان ارائه شیوه‌های درمان از گروه آزمایشی و گواه، پس‌آزمون (آزمون اختلال خواندن) به عمل آمد. همچنین، پس از گذشت ۴ ماه از درمان، آزمون پی‌گیری^۲ در هردو گروه با همان دستورالعمل قبلی اجرا گردید.

شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی

در این پژوهش، شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی بر مبنای مدل تعادل خواندن باکر برای درمان دانش‌آموزان نارساخوان نوع L به کار بسته شده است. شیوه‌ی درمانی به کار بسته

1. Case History Form
2. Follow up Test

۱۱۴ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

شده در این پژوهش، تحریک خاص نیم‌کره‌ها^۱ از طریق کanal دیداری^۲ و کanal لامسه‌ای^۳ می‌باشد. تحریک خاص نیم‌کره‌ها به معنای تحریک نیم‌کره‌ی راست مغز کودکان نارساخوان نوع L از طریق کanal دیداری و لامسه‌ای می‌باشد. (رابرتсон و باکر، ۲۰۰۲). در تحریک دیداری از دانش‌آموز نارساخوان خواسته‌شد که مستقیماً به یک نقطه در وسط صفحه‌ی مانیتور رایانه نگاه کند و کلماتی را که در سمت چپ این نقطه ظاهر می‌شوند، بخواند. کلمات به طور متوالی در میدان بینایی چپ آزمودنی به مدت چند ثانیه ظاهر می‌گردید و کودک باید این کلمات را با صدای بلند می‌خواند. در تحریک لامسه‌ای از آزمودنی نارساخوانی نوع L خواسته شد که دست چپ خود را به آرامی در داخل جعبه آموزشی بگذارد بدون اینکه حروف و کلمات را ببیندو آن حروف و کلمات را به طور جداگانه لمس کند و سپس پس از شناسایی، آن را با صدای بلند بخواند. هدف از جرای این شیوه‌های درمانی، تحریک نیم‌کره‌ی راست مغز دانش‌آموزان نارساخوان نوع L، برگرفته از مدل تعادل خواندن بزرگ می‌باشد.

طرح تحقیق و روش‌های آماری

طرح این تحقیق، طرح آزمایشی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل معادل است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌های بدست آمده و آزمون آماری فرضیه‌های مورد بررسی این پژوهش، از روش آماری تحلیل واریانس آمیخته، تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر و آزمون آماری t وابسته استفاده شده است (کوهن، ۲۰۰۱).

نتایج

نتایج تجزیه و تحلیل آماری در چهارچوب فرضیه‌ها عبارتند از:

فرضیه‌ی اول- نتایج آزمون آماری برای بررسی اثر شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی بر میزان دقت خواندن دانش‌آموزان نارساخوان نوع L

۱- نتایج حاصله از میانگین‌ها و انحراف معیارهای نمره‌های آزمون اختلال خواندن (مؤلفه‌ی خطای خواندن) مندرج در جدول ۱ بیانگر وجود تفاوت در میانگین‌های پیش‌آزمون،

1. Hemisphere Specific Stimulation (HSS)

2. Visual Channel (HSS-Vis)

3. Tactile Channel (HSS-Tac)

4. Cohen, B. H.

۱۱۵ اثرات درمان نوروسایکولوژی در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی

پس‌آزمون و آزمون پی‌گیری در گروه آزمایشی است. ولی این تفاوت در میانگین‌های گروه گواه مشاهده نمی‌شود. به عبارت دیگر، میانگین خطای خواندن گروه آزمایشی کمتر از گروه گواه است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار حاصله از اجرای آزمون اختلال خواندن (مؤلفه‌ی خطای خواندن) برای گروه‌های آزمایشی و گواه نوع L

تعداد	آزمون پی‌گیری		پس آزمون		پیش آزمون		آزمون گروه
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
۱۳	۱/۷۵۴	۶/۰۸	۱/۷۵۴	۵/۹۲	۰/۸۵۵	۱۲/۶۹	گروه آزمایش
۱۵	۰/۷۷۵	۱۲/۲۰	۰/۷۳۷	۱۲/۴۰	۰/۸۲۸	۱۲/۴۰	گروه گواه
۲۸	۳/۳۶۹	۹/۳۶	۳/۰۵۳۱	۹/۳۹	۰/۸۳۸	۱۲/۵۴	گروه کل

۲- نتایج حاصل از اعمال روش آماری تحلیل واریانس آمیخته (3×2) در زمینه‌ی تأثیر شیوه‌های درمانی نوروسایکولوژی بر میزان دقت خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L مندرج در جدول ۲ نشان می‌دهد که بین نمرات گروه آزمایشی و گواه در مؤلفه‌ی خطای خواندن تفاوت معنادار وجود دارد. همان‌طور که نتایج جدول نشان می‌دهد، اثر اصلی گروه و آزمون در سطح <0.001 معنادار است. اثر متقابل بین آزمون و گروه در سطح <0.001 معنادار می‌باشد. بنابراین، نتایج بررسی آماری فرضیه‌ی اول پژوهش نشان می‌دهد که مداخله‌های نوروسایکولوژی موجب شده است، میزان دقت خواندن دانش‌آموزان نارساخوان نوع L (گروه آزمایشی) در مقایسه با گروه گواه به طور معناداری افزایش یابد. یعنی میزان خطای خواندن گروه آزمایشی نوع L نسبت به گروه گواه نوع L به طور معناداری کاهش یافته است.

جدول ۲- خلاصه‌ی نتایج تحلیل واریانس آمیخته (3×2) برای بررسی اثرات گروه و آزمون در نمرات خطای خواندن گروه‌های آزمایشی و گواه نوع L

سطح معناداری	نسبت F	میانگین مجذورات	درجه‌ی ازادی	مجموع مجذورات	شاخص‌ها		منابع تغییر بین آزمودنیها
					گروه	خطا	
.0001	۱۲۲/۰۳۰	۳۵۱/۶۴۸	۱	۳۵۱/۶۴۸			
		۲/۸۸۲	۲۶	۷۴/۹۲۳			
.0001	۱۶۷/۲۸۸	۱۸۹/۵۱۸	۲	۲۱۴/۲۰۸	درون آزمودنیها		
.0001	۱۵۷/۹۱۶	۱۷۸/۹۰۱	۲	۲۰۲/۲۰۸	آزمون		
		۱/۱۳۳	۵۲	۳۳/۲۹۲	گروه × آزمون	خطا	

۱۱۶ مطالعات (وانشناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

۳- تحلیل اثرهای اصلی ساده- با توجه به اینکه اثر متقابل آزمون و گروه در سطح $p < 0.001$ معنادار است، اثرهای اصلی ساده مورد آزمون قرار می گیرد. بدین صورت که تأثیر آزمون در هر یک از گروهها به طور مجزا با استفاده از روش آماری تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر یکراهه مورد بررسی قرار می گیرد.

نتایج بدست آمده از تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر برای بررسی اثرات آزمون در نمرات خطای خواندن گروه آزمایشی در جدول ۳، بیانگر معناداری اثر اصلی آزمون در سطح $p < 0.001$ است. این امر حاکی از آن است که بین میانگین‌های نمرات پیش آزمون، پس آزمون و آزمون پی‌گیری در گروه آزمایشی تفاوت معنادار وجود دارد. اما بین میانگین‌های نمرات گروه گواه تفاوت معناداری مشاهده نمی شود. این بدان معنا است که مداخله های نوروسایکولوژی موجب شده است که میزان دقت خواندن دانش آموzan نارساخوان نوع L (گروه آزمایش) نسبت به گروه کنترل افزایش یابد.

جدول ۳- خلاصه‌ی نتایج تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر
برای بررسی اثرات آزمون در نمرات خطای خواندن گروه آزمایشی و گواه

سطح معناداری	نسبت F	میانگین مجدورات	درجه‌ی آزادی	مجموع مجدورات	شاخص‌ها	
					منابع تغییر	
0.001	۱۵۳/۴۸۶	۳۶۷/۳۰۷	۲	۳۸۸/۳۰۸	گروه آزمایشی	
					آزمون	
0.167	۱/۹۰۹	۰/۲۰۰	۲	۰/۴۰۰	خطا	
					گروه گواه	
		۰/۱۰۵	۲۸	۲/۹۳۳	آزمون	
					خطا	

۴- روش آماری t وابسته- نتایج حاصل از روش آماری T وابسته در جدول ۴، که به بررسی تفاوت میانگین‌ها در گروه آزمایشی پرداخته، نشان می دهد که تفاوت بین پیش آزمون با پس آزمون در سطح $P < 0.001$ معنادار است. همچنین تفاوت بین پیش آزمون با آزمون پی‌گیری در سطح $P < 0.001$ معنادار باشد. اما بین پس آزمون و آزمون پی‌گیری، تفاوت معناداری مشاهده نمی شود.

اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی ۱۱۷

جدول ۴- نتایج روش آماری t وابسته
برای مقایسه میانگین‌های عامل آزمون (مؤلفه‌ی خطای خواندن)

سطح معناداری	درجه آزادی	آماره T	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص آزمون	
					پیش آزمون	پس آزمون
۰/۰۰۱	۱۲	۱۲/۷۰۲	۰/۸۵۵	۱۲/۶۹	پیش آزمون	
			۱/۷۵۴	۵/۹۲		پس آزمون
۰/۰۰۱	۱۲	۱۲/۳۰۷	۰/۸۵۵	۱۲/۶۹	پیش آزمون	
			۱/۷۵۴	۶/۰۸		آزمون پی‌گیری
۰/۱۶۵	۱۲	-۱/۴۷۷	۱/۷۵۴	۵/۹۲	پس آزمون	
			۱/۷۵۴	۶/۰۸		آزمون پی‌گیری

فرضیه‌ی دوم: نتایج آزمون آماری برای بررسی اثر شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی بر میزان درک خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L

۱- نتایج حاصله از میانگین‌ها و انحراف معیارهای نمره‌های آزمون اختلال خواندن (مؤلفه‌ی درک خواندن) بیانگر وجود تفاوت در میانگین‌های پیش آزمون و پس آزمون و آزمون پی‌گیری در گروه آزمایشی است. ولی این تفاوت در میانگین گواه مشاهده نمی‌شود. به عبارت دیگر، میانگین درک خواندن در گروه آزمایشی بیشتر از گروه گواه است.

جدول ۵- میانگین و انحراف معیار حاصله از اجرای آزمون اختلال خواندن (مؤلفه‌ی درک خواندن) برای گروههای آزمایشی و گواه نوع L

تعداد	آنحراف معیار	آزمون پی‌گیری		پیش آزمون		آزمون گروه
		میانگین	آنحراف معیار	میانگین	آنحراف معیار	
۱۳	۰/۴۳۹	۴/۲۳	۰/۵۱۹	۴/۴۶	۰/۶۳۰	۲/۶۹ گروه آزمایش
۱۵	۰/۷۲۴	۳/۳۳	۰/۳۲۷	۳/۴۰	۰/۸۱۶	۳/۳۳ گروه گواه
۲۸	۰/۷۵۲	۳/۷۵	۰/۸۲۲	۳/۸۹	۰/۷۹۳	۳/۰۴ گروه کل

۲- نتایج حاصل از اعمال روش آماری تحلیل واریانس آمیخته (2×3) در زمینه‌ی تأثیر شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی بر میزان درک خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L مندرج در جدول ۶ بیانگر این است که بین نمرات گروه آزمایش و گواه در مؤلفه‌ی درک خواندن تفاوت معنادار وجود دارد. همان‌گونه که نتایج جدول نشان می‌دهد، اثر اصلی گروه در سطح $0/047$ معنادار است. اثر اصلی آزمون در سطح $0/001 < P$ معنادار است. اثر متقابل بین آزمون و گروه در سطح $0/001$ معنادار می‌باشد. لذا، نتایج بررسی آماری فرضیه دوم پژوهش نشان می‌دهد که مداخله‌های نوروسايكولوژی موجب شده است میزان

۱۱۸ مطالعات (وانشناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

درک مطلب دانشآموزان نارساخوان نوع L (گروه آزمایش) نسبت به گروه گواه به طور معناداری افزایش یابد. یعنی میزان درک مطلب گروه آزمایشی نوع L نسبت به گروه گواه نوع L به طور معناداری افزایش یافته است.

جدول ۶- نتایج تحلیل واریانس آمیخته (۲×۳)
برای بررسی اثرات گروه و آزمون در نمرات درک مطلب گروههای آزمایشی و گواه نوع L

سطح معناداری	نسبت F	میانگین مجدورات	درجه‌ی آزادی	مجموع مجدورات	شاخص‌ها	
					منابع تغییر	بین آزمودنیها
۰/۰۴۷	۴/۳۶۸	۴/۰۳۲	۱	۴/۰۳۲	گروه	
		۰/۹۲۳	۲۶	۲۴/۰۰۳	خطا	
۰/۰۰۱	۳۳/۲۶۴	۶/۷۶۲	۲	۱۳/۵۲۴	درون آزمودنیها	
۰/۰۰۱	۳۰/۲۱۹	۶/۱۴۳	۲	۱۲/۲۸۶	آزمون	
		۰/۲۰۳	۵۲	۱۰/۵۷۱	گروه × آزمون	
					خطا	

۳- تحلیل اثرهای اصلی ساده- نتایج حاصله از تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر برای بررسی اثرات آزمون در نمرات درک مطلب گروه آزمایشی، در جدول ۷ بیانگر معناداری اثر اصلی آزمون در سطح $P < 0.001$ است. این امر نشان می دهد که بین میانگین های نمرات پیش آزمون، پس آزمون و آزمون پی گیری در گروه آزمایشی تفاوت معنادار وجود دارد. اما بین میانگین های گروه گواه، تفاوت معنادار وجود ندارد. این امر بدان معناست که مداخله های نوروسایکولوژی موجب شده است که میزان درک خواندن دانشآموزان نارساخوان نوع L (گروه آزمایشی) نسبت به گروه گواه نوع L افزایش یابد.

جدول ۷- خلاصه‌ی نتایج تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر
برای بررسی اثرات آزمون در نمرات درک مطلب گروههای آزمایشی و گواه نوع L

سطح معناداری	نسبت F	میانگین مجدورات	درجه‌ی آزادی	مجموع مجدورات	شاخص‌ها	
					منابع تغییر	گروه آزمایشی
۰/۰۰۱	۸۷/۹۳۸	۱۲/۰۲۶	۲	۲۴/۰۵۱	آزمون	
		۰/۱۳۷	۲۴	۳/۲۸۲	خطا	
۰/۹۱۸	۰/۰۰۸۵	۰/۰۲۲	۲	۴۴/۰۰۰	گروه گواه	
		۰/۲۶۰	۲۸	۷/۲۸۹	آزمون	
					خطا	

اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی ۱۱۹

۴- روش آماری t وابسته- نتایج حاصله از روش آماری t وابسته در جدول ۸، که به بررسی تفاوت میانگین ها در گروه آزمایشی پرداخته، نشان می‌دهد که تفاوت بین پیش آزمون با پس آزمون در سطح $0,001 < P$ معنادار است. همچنین تفاوت بین پیش آزمون با آزمون پی گیری در سطح $0,001 < P$ معنادار می‌باشد. اما بین پس آزمون و آزمون پی گیری تفاوت معناداری مشاهده نمی‌شود.

جدول ۸- نتایج آزمون آماری t وابسته
برای مقایسه چندگانه میانگین‌های عامل آزمون (مؤلفه‌ی درک مطلب)

سطح معناداری	درجه آزادی	آماره T	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص آزمون
$0,001$	۱۲	$-14,546$	$0,639$	۲,۶۹	پیش آزمون
			$0,519$	۴,۴۶	پس آزمون
$0,001$	۱۲	$-8,402$	$0,639$	۲,۶۹	پیش آزمون
			$0,439$	۴,۲۳	آزمون پی گیری
$0,0082$	۱۲	$1,897$	$0,519$	۴,۴۶	پس آزمون
			$0,339$	۴,۲۳	آزمون پی گیری

بنابراین به طورکلی، نتایج آماری نشان می‌دهد که مداخله های نوروسايكولوژی در دانش آموزان نارساخوان بر مبنای مدل تعادل خواندن، سبب افزایش میزان دقت و درک خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L شده است. همچنین این مداخله‌ها، موجب پایداری اثرات درمان (پس از گذشت ۴ ماه از دوره‌ی درمانی) در دانش آموزان نارساخوان نوع L شده است. بنابراین فرضیه‌های پژوهش تأیید می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر، اثرات درمان نوروسايكولوژی در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان شناختی مورد بررسی قرار گرفت. در این پژوهش برای نخستین بار، در ایران با استفاده از شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی باکر، دانش آموزان مبتلا به نارساخوانی تحولی مورد درمان قرار گرفتند. هدف از انجام این پژوهش، درمان دانش آموزان نارساخوان ایرانی با زبان مادری فارسی بر مبنای مدل تعادل خواندن باکر است. در این پژوهش نیز براساس مدل فوق، با تحریک نیم‌کره‌ی راست مغز دانش آموزان نارساخوان نوع L، از طریق کانال دیداری و لامسه‌ای به درمان آنها پرداخته ایم.

۱۲۰ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

به منظور انجام این پژوهش، تعداد ۳۰ دانش آموز از میان ۸۲ نفر از دانش آموزان مشکوک به نارساخوانی در مقطع ابتدایی، به شیوه‌ی نمونه گیری تصادفی خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. سپس، آزمودنیهای نارساخوان بر مبنای مقیاس طبقه بندی باکر، در دو گروه آزمایشی و گواه نوع L (تعداد هر گروه ۱۵ نفر) به طور تصادفی جایگزین شدند و اقدامات آزمایشی بر روی گروه آزمایشی به عمل آمد. در پایان، داده‌های به دست آمده با روش تحلیل واریانس آمیخته، تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر و آزمون آماری t وابسته، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

- در نتایج حاصل از این پژوهش مشاهده شد که کاربرد شیوه‌های نوروسايكولوژی (HSS) سبب افزایش میزان دقت و درک خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L شده است. به عبارت دیگر، مداخله‌های نوروسايكولوژی موجب شده است که میزان دقت و درک خواندن گروه آزمایشی نوع L نسبت به گروه گواه نوع L به طور معناداری افزایش یابد. این امر بدان معناست که میزان خطاهای اساسی خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L که تحت درمان شیوه‌های نوروسايكولوژی (HSS) قرار گرفته‌اند، کاهش یافته است. همچنین میزان درک خواندن دانش آموزان نارسا خوان نوع L پس از درمان، بهبود یافته است. این یافته‌ها با نتایج تحقیقات آزمایشی و بالیّی در مورد کودکان نارساخوان تحولی با زبان‌های مختلف از جمله انگلیسی (رابرتsson, ۲۰۰۰a؛ بادین، ۱۹۹۶؛ کپرز و دکر، ۱۹۹۵؛ گلستان و آبرزات، ۲۰۰۱)، ایتالیایی (فکوتی و همکاران، ۲۰۰۰)، فنلاندی (نوون و همکاران، ۱۹۹۲) و هلندی (کپرز، ۱۹۹۷) همخوانی دارد. زیرا این محققان نیز در تحقیقات خود به این یافته‌ها دست یافته بودند که با استفاده از شیوه‌های نوروسايكولوژی می‌توان عملکرد خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L را بهبود بخشید.

- بر مبنای نتایج این پژوهش، تفاوت معنادار بین میانگین نمرات پیش آزمون و پس آزمون وجود دارد. همچنین بین میانگین نمرات پیش آزمون و آزمون پی‌گیری تفاوت معنادار مشاهده می‌شود. این یافته‌ها حاکی از آن است که مداخله‌های نوروسايكولوژی موجب افزایش میزان دقت و درک خواندن در گروه آزمایشی نسبت به گروه گواه شده است. همچنین این شیوه‌های درمانی، سبب پایداری اثرات درمان پس از گذشت ۴ ماه از دوره‌ی درمانی در گروه آزمایشی نسبت به گروه گواه شده است. این یافته‌ها نیز با نتایج تحقیقات پاره‌ای از محققان از جمله رابرتsson و باکر (۲۰۰۲)، فان استرین و همکاران (۱۹۹۰)، کپرز و همیرگر (۱۹۹۵)، راسو (۱۹۹۳) و باکر و وینکه (۱۹۸۵) همخوانی دارد. زیرا این پژوهشگران نیز

۱۲۱ اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شناختی

در تحقیقات خود، اثربخشی شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی را در کارآمدی خواندن دانش آموزان نارساخوان نوع L نشان داده‌اند.

همان‌گونه که یافته‌های این پژوهش و نتایج سایر تحقیقات نشان می‌دهند، از طریق شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی (HSS) باکر می‌توان عملکرد خواندن دانش آموزان مبتلا به نارساخوانی تحولی نوع L را بهبود بخشد. افزون بر آن، نتایج این تحقیق و سایر یافته‌ها نشان داد که اثر شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی باکر در کارآمدی خواندن دانش آموزان مبتلا به نارساخوانی تحولی در زبان‌های مختلف از جمله انگلیسی، هلندی، ایتالیایی، و فارسی یکسان بوده است. با توجه به علت نارساخوانی تحولی که مبنای عصب شناختی دارد، می‌توان به تبیین این امر پرداخت. زیرا همه‌ی کودکان مبتلا به نارسا خوانی تحولی نوع L صرف‌نظر از نوع زبان در عملکرد نیم‌کره مغزی راست نارسایی دارند. زیرا به نظر می‌رسد تفاوت‌های موجود در زبانهای مختلف در درمان دانش آموزان مبتلا به نارساخوانی تحولی، اثر معناداری ندارد. همچنین توافق قابل ملاحظه‌ای بین محققان وجود دارد که یک رابطه‌ی غلی بین نایهنجاری‌های مغز و مشکلات خواندن وجود دارد. این عوامل صرف نظر از زبان مورد استفاده‌ی هر کشور، جهانی هستند (اسمایت، اورات، و سالت^۱، ۲۰۰۴).

لذا، به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که از طریق شیوه‌های درمانی نوروسايكولوژی باکر می‌توان به درمان کودکان مبتلا به نارساخوانی تحولی صرف نظر از نوع زبان مادری‌شان پرداخت. بنابراین، براساس مبانی نظری این پژوهش و یافته‌های بدست آمده از آن، می‌توان چهارچوب مسئله مورد بررسی را روشن ساخت.

همان‌گونه که در مبانی نظری این پژوهش ذکر گردید. بر مبنای مدل تعادل خواندن باکر (۲۰۰۲) نارساخوانی ناشی از وجود نارسایی در نیم‌کره مغزی چپ یا نیم‌کره مغزی راست می‌باشد. طبق این مدل، خواندن عمدتاً در مراحل مقدماتی توسط نیم‌کره‌ی راست و در مراحل پیشرفته توسط نیم‌کره‌ی چپ صورت می‌گیرد. در آغاز خواندن، نیم‌کره‌ی راست، کلمه را از نظر شکل فضایی آن تجزیه و تحلیل می‌کند و سپس این شکل فضایی با صدا و معنای آن بایستی درک شود. به مرور زمان با کسب مهارت در خواندن و خودکارشدن خواندن، از اهمیت مرحله‌ی اول کاسته می‌شود و مرحله‌ی معنایی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. و در مراحل پیشرفته، خواننده بیشتر از نیم‌کره‌ی چپ خود استفاده می‌کند. اهمیت این انتقال از نیم‌کره‌ی راست به نیم‌کره‌ی چپ مغز در تحقیقات متعدد که توسط باکر و همکارانش صورت گرفته، نشان داده شده و مورد تأیید قرار گرفته است (درایر، بیل، و لمبرت، ۱۹۹۹). بنابراین، تحول خواندن متناسب انتقال از نیم‌کره‌ی راست به نیم‌کره چپ

¹. Smythe, I., Everett, J., & Salter, R.

۱۲۲ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

مغز می باشد. در حالی که در برخی از کودکان به علت وجود نارسایی در نیم‌کره‌ی راست مغز این انتقال صورت نمی گیرد. در نتیجه این کودکان دچار اختلال خواندن نوع A می شوند. به اعتقاد باکر می توان با تحریک نیم‌کره‌ی مغزی راست به درمان این کودکان پرداخت.

به طور کلی نتایج این پژوهش‌ها حاکی از آن هستند که شیوه‌های درمانی نوروپساکولوژی بر مبنای مدل تعادل خواندن باکر، نه تنها سبب افزایش میزان دقت و درک خواندن دانش آموزان نارسا خوان شده است، بلکه این شیوه‌ها موجب پایداری اثرات درمان پس از گذشت ۴ ماه از دوره‌ی درمانی در این گروه از کودکان شده است.

بر مبنای نتایج این پژوهش می توان به مریبان اختلال‌های یادگیری، روان پزشکان و روان‌شناسان پیشنهاد نمود که با استفاده از این روش‌ها در جهت بهبود عملکرد خواندن دانش آموزان نارساخوان بکوشند.

امید است پژوهش حاضر نقطه‌ی عطفی برای تحقیق در زمینه‌ی کاربرد شیوه‌های نوروپساکولوژی در درمان دانش آموزان مبتلا به نارسا خوانی تحولی در ایران باشد.

۱۲۳ اثرات درمان نوروسايكولوژي در کارآمدی خواندن دانش آموزان با نارساخوانی تحولی نوع زبان‌شنختی

منابع

- شهیم، س. (۱۳۷۳). مقیاس تجدیدنظرشده‌ی هوشی وکسلر برای کودکان: انطباق و هنجاریابی. *شیراز: انتشارات دانشگاه شیراز*.
- نصفت، م.، و نظری، م. (۱۳۸۲). آزمون تشخیصی اختلال خواندن. [گزارش نهایی طرح پژوهشی]. تهران: دانشگاه تهران.
- توكلی‌زاده، ج. (۱۳۷۵). بررسی همه‌گیرشناسی اختلالات رفتار ایندیابی و کمبود توجه در دانش آموزان دبستانی شهر گناباد. [پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد]. تهران: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی ایران.
- Bakker, D. J. (1990). *Neuropsychological Treatment of Dyslexia*. Translated by G. Spyer. New York: Oxford University Press.
- Bakker, D. J. (1992). Neuropsychological classification and treatment of dyslexia. *Journal of Learning Disabilities*, 25(2), 102-109.
- Bakker, D. J. (2002). Teaching the brain. In A. Y. Stringer, E. L. Cooley, & A. L. Christensen (Eds.), *Pathways to Prominence in Neuropsychology: Reflections of Twentieth Century Pioneers* (pp. 101-117). New York, NY: Psychology Press.
- Bakker, D. J. (2006). Treatment of developmental dyslexia: A review. *Pediatric Rehabilitation*, 9(1), 3-13.
- Bakker, D. J., Bouma, A., & Gardien, C. J. (1990). Hemisphere-specific treatment of dyslexic subtypes: A field experiment. *Journal of Learning Disabilities*, 23(7), 433-438.
- Bakker, D. J., & Licht, R. (1986). Learning to read: Changing horses in midstream. In G. Th. Pavlidis & D. F. Fisher (Eds.), *Dyslexia: Its Neuropsychology and Treatment* (pp. 87-95). New York, NY: Wiley.
- Bakker, D. J., Moerland, R., & Goekoop-Hoefkens, M. (1981). Effects of hemisphere-specific stimulation on the reading performance of dyslexic boys: A pilot study. *Journal of Clinical Neuropsychology*, 3(2), 155-159.
- Bakker, D. J., & Vinke, J. (1985). Effects of hemisphere-specific stimulation on brain activity and reading in dyslexics. *Journal of Clinical and Experimental Neuropsychology*, 7(5), 505-525.
- Bodien, P. (1996). Using scrambled text with an L-type dyslexic: A teaching case study. *Dyslexia Review*, 7(2), 20-23.
- Byrnes, J. P. (2001). *Minds, Brains, and Learning: Understanding the Psychological and Educational Relevance of Neuroscientific Research*. New York, NY: Guilford Press.
- Cohen, B. H. (2001). *Explaining Psychological Statistics*. 2nd Edition. New York, NY: Wiley.
- Debray-Ritzen, P., & Debray, F. J. (1979). *Comment dépister une dyslexie chez un petit écolier?* Paris: Nathan.
- Dryer, R., Beale, I. L., & Lambert, A. J. (1999). The Balance model of dyslexia and remedial training: An evaluative study. *Journal of Learning Disabilities*, 32(2), 174-186.
- Facoetti, A., Lorusso, M. L., Paganoni, P., Cattaneo, C., Galli, R., & Mascetti, G. G. (2004). The time course of attentional focusing in dyslexic and normally reading children. *Brain and Cognition*, 53(2), 181-184.
- Goldstein, B. H., & Obrzut, J. E. (2001). Neuropsychological treatment of dyslexia in the classroom setting. *Journal of Learning Disabilities*, 34(3), 276-285.
- Grace, G. M. (1990). *Effects of Hemisphere-Specific Stimulation on Academic Performance and Event-Related Potentials in Dyslexic Children* [Doctoral dissertation]. Victoria, Canada: Victoria University.
- Hunt, N., & Marshall, K. (2002). *Exceptional Children and Youth: An Introduction to Special Education*. 3rd Edition. Boston, MA: Houghton Mifflin.

- Kappers, E. J. (1988). Neuropsychological treatment of initial dyslexia. In A. van der Leij & J. H. M. Hamers (Eds.), *Dyslexie '88: Verslag van het Congres over Dyslexie, Woordblindheid, Lees- en Schrijfstoornissen gehouden in de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs te Utrecht op 14 en 15 juni 1988* (pp. 57-68). Lisse, The Netherlands: Swets & Zeitlinger.
- Kappers, E. J. (1994). Neuropsychological treatment of dyslexia in clinical practice. In K. P. van den Bos, L. S. Siegel, D. J. Bakker, & D. L. Share (Eds.), *Current Directions in Dyslexia Research* (pp. 235-250). Lisse, The Netherlands: Swets & Zeitlinger.
- Kappers, E. J. (1995). Behandeling van dyslexie is maatwerk: Een neuro-psychologische benadering. In A. J. J. M. Ruijssenaars, & R. Kleijnen (Eds.), *Dyslexie: Lees- en Spellingproblemen: Diagnostiek en Interventie* (pp. 91-114). Leuven, Belgium: Acco.
- Kappers, E. J. (1997). Outpatient treatment of dyslexia through stimulation of the cerebral hemispheres. *Journal of Learning Disabilities*, 30(1), 100-125.
- Kappers, E. J., & Dekker, M. (1995). Bilingual effects of unilingual neuropsychological treatment of dyslexic adolescents: A pilot study. *Journal of the International Neuropsychological Society*, 1(5), 494-500.
- Kappers, E. J., & Hamburger, H. L. (1995). Neuropsychological treatment of dyslexia in outpatients. In R. Licht & G. Spyer (Eds.), *The Balance Model of Dyslexia: Theoretical and Clinical Progress* (pp. 101-133). Assen, The Netherlands: Van Gorcum and Comp BV.
- Lerner, J. W. (1997). *Children with Learning Disabilities: Theories, Diagnosis, and Teaching Strategies*. 7th Edition. Boston, MA: Houghton Mifflin.
- Lorusso, M. L., Facoetti, A., & Molteni, M. (2004). Hemispheric, attentional, and processing speed factors in the treatment of developmental dyslexia. *Brain and Cognition*, 55(5), 341-348.
- Martin, G. N. (1997). *Human Neuropsychology*. London, UK: Prentice Hall.
- Mash, E. J., & Barkley, R. A. (1996). *Child Psychopathology*. New York, NY: The Guilford Press.
- Neuvonen, M., Rekio-Viinikainen, N., Ahonen, T., & Lyytinen, H. (1992). Tietokoneelle sovelettu Bakker in tasapainomallin perestuva lukemisenkuntoutus (Hemisphere-specific stimulation via the visual half-fields). *Kielikukko*, 4, 26-29.
- Osman, B. B. (2000). Learning disabilities and the risk of psychiatric disorders in children and adolescents. In L. L. Greenhill (Ed.), *Learning Disabilities: Implications for Psychiatric Treatment* (pp. 393-406). Washington, DC: American Psychiatric Press.
- Reid, G. (2003). *Dyslexia: A Practitioner's Handbook*. 3rd Edition. Chichester, UK: Wiley.
- Robertson, J. (2000a). *Dyslexia and Reading: A Neuropsychological Approach*. London, UK: Taylor & Francis Group.
- Robertson, J. (2000b). Neuropsychological intervention in dyslexia: Two studies on British pupils. *Journal of Learning Disabilities*, 33(2), 137-148.
- Robertson, J., & Bakker, D. J. (2002). The balance model of reading and dyslexia. In G. Reid and J. Wearmouth (Eds.), *Dyslexia and Literacy: Theory and Practice* (pp 99-114). Chichester, UK: John Wiley & Sons.
- Russo, A. E. (1993). *Effects of the Presence of Pathological Left Handedness Indications on the Efficiency of a Neuropsychological Intervention with Low Achieving Readers* [Doctoral dissertation]. Harrisburg, PA: University of Pennsylvania.
- Shapiro, J., & Rich, R. (1999). *Facing Learning Disabilities in the Adult Years*. New York, NY: Oxford University Press.
- Smith, D. D. (1998). *Introduction to Special Education: Teaching in an Age of Challenge*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Smythe, I., Everatt, J., & Salter, R. (Eds.) (2004). *International Book of Dyslexia: A Guide to Practice and Resources*. Chichester, UK: Wiley.
- Van Strien, J. W., Bakker, D. J., Bouma, A., & Koops, W. (1990). Familial resemblance for cognitive abilities in Families with P-type dyslexic, L-type dyslexic, or normal reading boys. *Journal of Clinical and Experimental Neuropsychology*, 12(6), 843-856.